

Komandi partur

Komandi tveir partar verða hugleiðingar
hjá Lily á Lava, sum býr í Canada.

Jona var ímyndin av KFUK ella øvugt.

Sum álitismaður hjá arbeððarum fekk hann nógvar uppgávur. Eitt dømi var sonevnda 1 oyra verkfallið undir krígunum. Tá var litið Palla upp í hendur at fara til amtmannin at fáa hann at kalla tingið saman. Hetta eydnaðist, og málið hjá arbeððararørsluni var rokkið á hesum sinni.

Palli var nógvar ár nevndarlimur í Havnar Arbeðsmannafelag. Eitt stutt skifti var hann formaður, og eitt longri skifti var hann skrivari. Hann var eisini nevndarlimur í Føroya Arbeðarafelag eitt skifti.

Palli varð valdur í býráðið í Havn á lista hjá Havnar Arbeðsmannafelag í 1941, men aftaná 1952 umboðaði hann Suðurstreymoyar Javnaðarfelag. Hann sat í býráðnum í 28 ár, og formaður var hann í 10-11 ár, fyrstu ferð í 1944.

Palli kom á ting í 1939, tá Trond Hansen doyði. Hann varð valdur í 1940, 1943 og í 1950 og var tingmaður í 10 ár. Eitt álitisstarv, sum honum varð litið uppí hendur av tinginum, var at gerast limur í appelrættinum, sum virkaði sum landsrættur undir krígunum, tá danska rættarskipanin ikki rakk til Føroya.

Í Suðurstreymoyar Javnaðarfelag sat Palli sum formaður og nevndarlimur í 24 ár frá 1940-65.

Virkin á nógvum økjum

Hann var eisini virkin í sjúkrahassarørsluni, og var hann í nevndini heilt frá 1931 og til hann doyði. Palli var ein av høvuðsstuðlunum, tá sjúkrahassin fór at fáa sær egin hús.

Palli arbeiddi fyrst í Sápuhúsinum í sjeý ár, síðan 16 ár á mjólkavirkinum og elverkinum. Aftaná tað gjørdist hann bókhaldari hjá Tórshavnar Havn.

Palli var eisini kendur telvari. Hugin at telva hevði hann frá ungum av, men eisini fann

hann í telvingini hvíld frá tí ofta møðsama býráðsarbeiðinum. Hann taldist millum bestu telvarar í Havnar Telvingarfelag.

Palli var sum ungur eisini iðin ítróttarmaður. Hann

Jona saman við yngra ættarliðnum

spældi fótbólt við HB, og hann var millum fremstu rennarar.

Palli fekk tað eftirmæli frá øllum, sum kendu hann, at av lyndi var hann friðarligur og vinsælur, sum stillisliga royndi at virka býnum til frama, og seinastu árin sást hann javnan til gongu í teimum nýggju lendunum í útjaðaranum, áhugaður í tí hann sá, og hann frøddi seg um vøkstur og framgongd.

Elisabeth kundi seta Dammin upp á pláss

Elisabeth var honum ein góður stuðul, og livdi heilt upp til leiklutin sum kvinnan aftanfyrri mannin. Hon man eisini onkuntíð hava lýtt honum onkur ráð í oyra. Jona greiddi frá, at tey vóru ikki nógvar, sum tordu at seta valdsmikla floksformannin Petur M. Dam upp á pláss. Men sjálvt hesum bakkaði Elisabeth ikki fyri.

Njál Djurhuus, kendur frá Frelsunarherinum, búði síni fyrstu barnaár á Reyni. Hann kendi eisini tey í Snikkarastovu og ber teimum alt gott.

Hann sigur, at "kona Palla, Elisabeth var so góð við okkum. Minnst enn bollarnar vit fingi frá henni. Onkuntíð fekst eisini eitt oyra fyri at fara ørindi fyri hana."

Tað kann sigast, at Jona hevði gott til at brega.

Jona var góð við síni

Tey bæði Palli og Elisabeth fingi børnini Andreas, Arnold, Jonu, Kirstin og Jákup.

Her skal eisini verða nevnt góða samskiptið Jona hevði við sína familju. Tað merktist altíð, hvussu høgt hon metti síni foreldur. Men tað sama var galdandi við hennara systkin og teirra børn. Hon var góð við tey, og tey vóru eisini góð við hana.

Jona hevði eisini onnur áltisstørv. Hon var limur í Føroya kirkjustjórn, Útvarpsnevndini, Føroya skúlastjórn og í stýrinum fyri Landsjúkrahúsið.

Jona avbestilti Smyril

Tað eru nógvar søgur um Jonu, har fólk bara rósa henni. Ein av hesum er frá Gerdu Einarsson, sum eitt skifti hevði hotell á Tvøroyri.

Tað gjørdi nógvar fortred fyri hotellið, at tað bar til at gista umborð á Smyrli, meðan hann lá á Tvøroyri. Gerda greiddi frá:

"Eina ferð, dóttirin Eydna, arbeiddi umborð á Smyrli, kom Jona Henriksen til avgreiðsluna at bileggja pláss umborð at sova. Eydna spurdi, um einki pláss var í landi. Nei, tað hevði Jona ikki kannað. Um tað ikki hevði verið uppá pláss at stuðla gistingarhúsum á landi, so tey ikki fóru fyri bakka. Tá fór Jona at flenna. Tað hevði hon als ikki hugsað um. Nei, hon skuldu ikki hava pláss, hon skuldi sova á hotellinum!"

Jona var so ótrúliga fitt. Eg havi tríggar ferðir ligið á hvíldarheiminum saman við henni. Vit sótu ofta út á náttina og prátadu. Hon visti so nógvar at greiða frá."

Eitt gott minni um Jonu

Tá Jona fylti 80 ár í 2004, helt KFUK dagin fyri hana. Tá fekk hon eisini at síggja, hvussu nógvar ið vóru góð við hana og virdu hana. Tað hevði neyvan

dámt Jonu, um tað varð sagt, at "har var bæði høgur og lágur", sum møtti upp. Fyri hana vóru øll líka. Men har kom ein hópur av fólki frá ymiskum hornum í samfelagnum, sum Jona hevði havt samband við gjøgnum sítt langa liv.

Stutt eftir fór Jona á Ellisheimið. Tað var altíð ein fragd at koma inn hagar at fáa eitt prát við konurnar, sum vóru har. Tað var eingin ivi um, at Jona var eitt "ljóspunkt" hjá teimum, sum búðu har.

Sjálvur havi eg eitt sera fitt minni um Jonu. Ein dagin kom hon inn á gólvið við einum borðflaggi við stabba úr føroyskum gróti, sum var frá »vinkonunum á ellisheiminum.« Hetta verður goymt sum reyðagull!

Seinast eg hitti Jonu var vikuna. áðrenn hon doyði. Her lá FF-blaðið opnað á borðinum, men hon orkaði ikki at lesa. Segði við hana, at nú skuldi eg lesa greinina, sum eg hevði skrivað í samband við 80 ára dagin hjá Honnu Lisberg, ein onnur merkiskvinna. "Ja, hetta var gott", segði Jona.

Jona doyði fyrst í september 2006. Vit eru mong, sum minnst Jonu við virðing og takksemi. Tað er tað eitt ríkidømi í tí at hava kent hana.

Rætting. Í greinini tann 12. oktober um eiðisdrongin, sum fór til New Zealand, er eitt navn komið skeivt fyri. Arndal Mouritsen skal vera Arndal Haraldsen.

Á 80 ára føðingardegnum hjá Jonu. Her er hon saman við systkinabarninum, Gunnleivi Mouritsen.